

Urf

Pau Vila

Adolf el despietat

MS, l'ou horuixa

Kevin Pans

Havia una llegada un noi que es deia Adolf. La seva mascota era un gos que es deia Grrer.

Un dia estaven sols en casa perquè el seu pare estava treballant. De cop i volta el telèfon sonà. - Riiiiing!!!

Adolf agafa el telèfon;

-Hola, qui ets?

Va preguntar l'Adolf

-El teu pare.

-No conec a ningú "Teu pare".

-Nooo! El teu pare Jonàs!

-Aaaaa! Perdo.

-Només et dic que ja estic a punt de venir

-D'acord, aquí t'espero!

[...]

-Però pare... Perquè tragues?

-Noi, t'ho acabo de dir! Que vindré dins de poc.

En això el pare va penjar el telèfon.

-Grrer! Hem d'arreglar la casa que el pare està a punt de venir, no m'ho a dit, però tinc el presentiment!

[...]

-UFFFF! Per fi hem acabat!

-Holaaa!?

Va saltar el pare mentre obria la porta.

- Pare has vingut! On estaves?
- Treballant, t'ho vaig dir! Emi sembla... Anem a comprar.
- En port al Grer.
- D'acord. Anem-nos-eh!

Després d'una estona van arribar al supermercat...

- Fill tu ves a ~~la~~ zona dels congelats.

- D'acord!

- Jo anire a agafar altres coses.

- Doncs adéu.

Cadascú va agafar el se 'cani'

- Grer, hem d'anar amb compte! no poden entrar les mascotes

Congelats

Perfa!

Jooo!

Despres de molts intents van arribar Cels van (ostar molt)

- Ha costat... i

Va dir l'Adolf

- I les coses?

Va preguntar el pare

- Què coses?

- El que havies de comprar!

- Aaaa! Que s'havia de comprar?

- Ayyy... No importa.

Va dir el pare una mica emprenyat.

- Vaig a comprar les coses.

Va dir el pare mentre se n'anava.

- Eee tu!

Va dir una veu desde la Hunyaria!

- M'ho dius a mi?

- Sí, vine!

- D'acord...

- I l'Adolf s'apropava a qui li estava parlant i li va preguntar:

- Que vols?

- Vds veure una màquina del temps

-És clar que sí!
Va exclamar l'Adolf

-Mira!

-Guuuuuués de veritat!

-Sí, però no toquis res!

-Perquè és aquest botó? A veure!

-Uups...

I l'Adolf va desaparèixer!

-Jo li vaig avisar.

-Adolf on estàs?

Va preguntar el pare preocupat.

-Jo... Millor m'en vaig.

I el noi va sortir corrents.

-No havia d'haver deixat sol a aquest noi. Pulsare aquest botó.

I com l'Adolf el pare també va desaparèixer.

Pum!

-On estic?

- Pare! Mira això, estem en un castell!
Extranyament...

- Estem ca l'edat mitjana! I una cosa, on està Grer?

- Ara que ho dius...

- Ja, ja, ja!

Va dir una bruixa amb veu malèuda.

- Si vols a la teua mascota vine aquí. Ja, ja, ja

- Si vols et compro una altra mascota.

Va dir el pare com si no li importes res.

- No! Jo vull a Grer!

- D'acord, Tur mateix...

- Però... On està?

- Es sempre així?

- Va preguntar la bruixa.

- Lamentablement, sí.

- Vols a la teua mascota, no? Doncs vine!

- Això faré!

- I l'Adolf va perseguir a la bruixa fins a un castell i quan va entrar... Era un casino!!!

- Doncs crec que allí és on està la bruixa. Però hi ha guardas. Que puc fer? I que estan fent?

- Jo soc millor que tu!

Va dir un guarda.

- No! Jo soc millor que tu!

- Doncs anem a comprobar-ho.

I de seguida es van posar a jugar al billar.

- Els millors guardas del món!

Va dir l'Adolf sarcàsticament. Mentre entrab

- Bruixa! Donem a Grer!

- Hauràs d'agafar!

I la bruixa va ficar a Grer per la finestra.

- Noo!

Adolf va arrencar a córrer i va sortir per la finestra... Però de miracle van caure a l'aigua.

Van arribar fins on estava el seu pare i van regressar a casa!

Fi!

